

Na ceste za vedomosťami (#61)

Príspevok pridal Zaac
Streda, 04 február 2009

Družina unavených dobrodruhov zložila hlavy v meste opäť v svojej obľúbenej krémiečke – v Knižnici, objednali si hojnosť dobrého jedla a nápojov a lízali sa zo svojich rán. Po dvoch dňoch ničnerobenja počali čulejší družiníci špekulovať o svojom budúcom a že si už dávno neužili.

Bushido, Arnie a Janette sa preto vybrali do blízkeho bordelu na skusy. Učený Krakonoš s Mardukom sa pobrali nahlásiť výsledky svojho prieskumu starostovi DeBouche, ktorý im vľadne poľakoval, keďže draka Maugrima neboli schopní nájsť, ale aspoň priniesli výhražný list od pána M. ktorý Bushido uchmatol obrovskému drakovi. Odmenu dostali za svoju prácu slušnú, keďže skupine sa podarilo zistiť prečo sa drak Maugrim neobjavuje aj odhaliť kto je za jeho zneškodnením.

Cestou od starostu Marduka zlákali otvorené dvere akejsi putyky z dverí ktorej sa linula rezká muzika, predral si cestu k baru, objednal si krígel rumu a pohrúžil sa do Pelorových meditácií. Krakonoš sa vliekol za ním ako mátoha a pohoršene kýval hlavou, ale akonáhle pred neho Marduk postavil polliter rumu, ujal sa ho veľmi rád s úsmevom od ucha k uchu a počal tiež meditovať. Po nejakej hodinke - dvoch meditáciách sa obaja začali dostávať do posvätného tranzu a ich zmysly sa zbystrili. Marduk vďaka tomu zachytil tlmený rozhovor barmana so skupinkou hostí a všimol si že občas zmizne skupinka návštevníkov kamsi do zadných priestorov putyky. Neváhal preto a šikovne použil svoju diplomaciu k získaniu informácie o tajných zápasoch mocných bojovníkov v podzemí krémy. Pár zlatých zmenilo majiteľov a už sa obaja meditátori s verným pollitrikom rumu valili do podzemia, kde sa skrývala aréna. Ani ich veľmi neprekvapilo, keď v aréne uvideli svojho spolubojovníka Barona von der Bauma ako svojimi masívnymi päťami masíruje hlavu holohlavého kolohnáta. Marduk neváhal a vsadil 500zl na víťazstvo Barona v piatich po sebe idúcich súbojoch. Bojovník ho nesklamal a plný mešec platinových mincí Marduka čoskoro hrial pri opasku. Krakonoš zmorený pollitrikmi hlasito chrápal na kreslách, rumom a hazardom osviežený Pelorov klerik neváhal a vybral sa meditovať k baru tentokrát s Baronom. V hlbokjej meditácii ich zastihlo pri prázdnom bare skoré ráno, kedy sa pobrali spať.

Medzitým sa v bordeli Chtivé stehná kúsok odtiaľ odohrávali orgie. Mrštý mních Bushido predvádzal svoje bojové umenie pred davom sporo odetých krások a narkobarón Arnie ohmatával ich pekne vyvinuté zadočky, pričom bafkal z vodnej fajky. Vzrušená Janette posilnená miestnymi nápojmi a nadýchaná výparov z Arnieho fajky odrazu zistila že sa muchluje na obrovskej posteli s dvoma krásnymi plavovláskami a že sa jej to veľmi páči.

O pár dní po týchto udalostiach, unavení hýrením sa druhovia jedno ráno stretli nezvyklo všetci v súkromnej jedálni Knižnice a zarazene pozerali. Po chvíli vysvitlo, že sa im zdal predošlú noc všetkým ten istý živý sen. Sen o púti cez les, zručaniny a jaskyne, sen o veľkom boji v rozľahlej jaskyni s magickým portálom a čarodejmi. Po čase si ostatní všimnú že medzi nimi je opäť bojovník Baron, ktorý objasnil že bol riešiť situáciu s miestnymi banditmi u jeho vychovávateľa. Dumali na podivným snom, až Marduk navrhol že v bare sa predsalen dumá lepšie, nad pohárom čierneho piva, takže sa tam pobrali. Po hodine rozhovorov o podivnom sne sa do šenku k ich stolu vpotácal akýsi otrhaný poustevník (Arnie si v duchu pomyslel že vyzerá skôr druidne ako kòazoidne) a počal mohutne halucinovať „Ja som to videl, videl ! Videl som tých ktorí tápu temnotou ! Musíte to zobrať ! Vyhýbajte sa hlavnej ceste !“ kričal a ukazoval na skupinku dobrodruhov. Bushido sa pozrel spýtavo na šenkára. Ten hneď poustevníka vyhnal metlou a ospravedlňoval sa „ to je len starý Agrajár, občas máva vídiny, vraj vidí budúcnosť, prepáňte vzácní páni, je neškodný“. Bushida to zajalo a vybehol von za nešťastníkom, ktorý si už ale zjavne nič z predchádzajúceho blábolenia nepamätal.

Po tomto krátkom vyrušení sa druhovia začali baviť o tom, že by už radi vyrazili na ďalšie dobrodružstvo, v meste totiž začali dochádzať zásoby kvalitného rumu a pobehlice z Chtivých stehien začali nariekať že ony sa tiež potrebujú vyspať.. Arnie s Bushidom preto predložili dôvtipný plán – vydať sa na cestu do hlavného mesta k hradu Tethyr, kde sa snáď naskytne nejaká práca pre skúsených dobrodruhov. Taktiež si spomenuli na údajný tábor trollov neďaleko lesa Weldath, ktorý by radi navštívili ako atrakciu. Padli návrhy na stiahnutie trollov z kože a nafúknutie ich hrubých koží ako pltví a na nich splaviť riekou až do mesta Zazespur. Tento pestrý návrh sa stretol u skupiny s veľkým ohlasom, konieckoncov zrejme vyšiel z Arnieho halucinačných stavov pri požívaní fisstechu = zaručená zábava, a pobrali sa do obchodov zakúpiť všetko potrebné na cestu, vrátane sťahovacích nožov na trollov a hrubých ihliel a nití potrebných na zošitie tvrdých kožíek.

Na prenajatom voze s furmanom vyrazili druhého dňa zavčas ráno smerom k predpokladanému táborisku trollov pri rieke. Zavalitý furman prisľúbil pohodlnú jazdu na voze, s tým, že trollom sa chce vyhnúť a vyloží skupinku povyššie pri rieke. Hodiny na voze ubiehali v peknom počasí, Bushida preto napadlo že je veľmi dobrý nápad sa sftovať, aby nemuseli vláčať sebou toľko fetu. Arnie sa samozrejme hneď chytil tohto rozumného návrhu a o chvíľu už jazdili spolu na obrovskej kozatej korytnačke, potom zabíjali polonahé strigy a keď sa k nim pridala aj Janette pustili sa aj do boja s veľkým ružovým drakom, ktorý boj po chvíli vzdal, premenil sa na vajce a potom na praženicu, ktorú servíroval zachmúrený krémár s krásnymi kozami v hlbokom výstrihu. Po eufórii sa u druhov dostavilo triezvenie v podobne zvracania a motania hlavy.

Furman znechutene sledoval výskajúce opice na voze, ale pri pohľade na zachmúreného klerika s fúzom večne zvlhnutým od rumu a mohutného bojovníka jastriaceho po okolí si odpustil akékoľvek poznámky. Na noc sa veselá chasa utáborila v závetrí na kraji Weldathu, Bushido ulovil štyroch králikov z ktorých ukuchtil prekvapivo chutné ragú. Krakonoš zamrlal popod nos arkánne zaklínadlo a utešený kamenný domček odrazu vyrástol pred zrakmi vydeseného furmana. Skupina sa zbehla ubytovať, pričom furman odmietol vstúpiť do niečoho tak éterického ako je magický domček a zostal radšej sám pri ohni vonku. Ráno rýchlo dojedli zvyšky ragú a vezú sa pohodlne ďalej krásnym dňom. Okolo poludnia zazreli v diaľke akéhosi bielobradého pútnika. Ten sa odrazu postavil koňom do cesty a takto sa druhom prihovril „postojte chvíľu dobrodruhovia ! Už dlhšie vás sledujem vaše kroky ste zahalení šeiou tajomstva. Mám moc vidieť mnohé , moje meno je Vadim Cararas z Ebonitovej veže z rádu ěarodejov Slonovinového oka..“ takto riekol starý pútnik. Prekváknutý Arnie sa pokúsil naohô zakúzliť kúzlo Hold person, ktoré sa ale pútnika vôbec nedotklo (fúha pán je magický mrte ! pomyslel si Arnie), Cararas ďalej vysvetľoval ako skupinu sleduje s nádejou že mu dokáže pomôcť v jeho pátraní, tým vraj pomôžu aj sebe, inak ich čoskoro dostihne ich Osud. Sú vraj vyvolení vo vlnách času ukončiť líniu zla a sú jeho veľkou nádejou. Nemôže vraj momentálne skupine fyzicky pomôcť, ale požiadal o návštevu družiny v Ebonitovej veži na súostroví Lantorn za morom. Tiež objasnil že jeden zo skupiny sa musí vydať za druhou časťou úlohy. Tento jedinec musí byť obdarený mocnou arkánnou mocou a znalosťou plánov, ináč vraj nemá šancu uspieť. Tento sa musí vydať do mesta Zangarmaršu a musí vyhľadať Johna Tobiasa, je potrebné aby našiel druhú časť informácie potrebnej pre zničenie zla ktoré ich prenasleduje a k nájdeniu artefaktu po ktorom pátra už celé desaťročie. Ostatní druhovia sa majú vybrať do prístavu v blízkom meste Zazespur, kde ich bude kontaktovať ěarodejov ělovek menom Fuhrer. S týmito slovami zanechal druhov v zmätku a jeho obraz postupne vybledol pred ich očami.

„Ani raz sa nezmienil o odmene“ šepľala Janette

„Veru informácií nám veľa neposkytol, ale ak budeme môcť vykonať pomstu na tom, ktorý nás toľký čas prenasleduje a robí s nami z náš krutý žarty, ja som za to, aby sme preskúmali čo sa skrýva za jeho slovami. Navrhujem navštíviť Ebonitovú vež za morom, tam sa iste dozvieme viac“ pravil Bushido

Nebolo veľa čo zvažovať, chceli dobrodružstvo a tu sa jedno náročné núkalo, ěarodej Krakonoš odovzdal skupinke svoj kotlík, rozlúčili si a zapriali si skorého videnia. Krakonoš sa okamžite ponoril do meditácií ktoré mu mali umožniť transport do iného plánu k mestu Zangarmarš a zvyšok skupiny sa vydal k rieke, ktorú plánovali pohodlne splaviť. Furman ich podľa sľubu vyložil pri širokom brode, kde ich ponechal svojmu osudu. I utáborili sa pri ohníku a pošli zháňať drevo na pláň. Po pol dni usilovnej práce sa odrazu k brodu prihnala skupina paladinov, vedená Jánošom Esterházym. Paladiní sa chovali priateľsky, na chvíľu si prisadli k ohňu, predstavili sa ako paladini rádu Bielych pltníkov na trestnej výprave za zlovoľným mocným upírom Dreskinom, ktorý terorizuje oba brehy rieky. Výprave sa podarilo zničiť a do tla spáliť upírove sídlo a zahubiť ohňom a mečom mnohých jeho prisluhovačov, samotný arciupír ale unikol a preto po ňom pátrajú. Družina sa rozhovorila o tom že plánujú zamieriť po rieke k prístavu v meste na plti, cestou hubiť všetko zlé a možno sa pozrú aj po tom ich Dreskinovi, ak im ho Jánoš lepšie popíše.

„Lepšie ako len popíšem ! Pošlem s vami jedného z mojich paladinov, tuhá mladého Zidana. V ťažkých bojoch pri upírovom sídle sa vyznamenal, potrebuje ešte ale získať skúsenosti aby mohol byť povýšený v našej kapitule. Ak súhlasíte pridá sa k vám a pomôže vám pri hubení zla. Aj pri stavbe poriadnej plte, ako tak pozerám, tam by sa vám pomoc iste zišla..Čo ty na to mladý Zidan ?“

„Bude mi číťou lord Esterházy, skúsím štastie s týmito dobrodruhmi, cítim v nich silu k veľkým činom Dobra“

Po krátkom rozlúčení zanechali mladého Zidana s družinou. Zidan nelenil, vyhrnul si rukávy a pošiel s Baronom káčať stromy vhodné na stavbu plte. V stavbe lodí sa skutočne vyznal, práca im šla od ruky. V noci ako obvykle dal Arnie kolovať fajku s fisstekom, prekvapený Zidan chcel zrejme zapadnúť do kolektívu a mohutne si potiahol z fajky. Znalecky povráľal dym na jazyku a nozdrami ho s hlasitým funením vydýchol „kvalitný matroš máš priateľ kúzelník ! Ešte som nič také dobré nepožil, skutočne lahôdka“ s týmito slovami podal fajku ďalej. Ľalšia noc ubehla vo farbistých halucináciách...

Okolo poludnia už bola pevná pláň hotová, Zidan sa skúsene postavil ku kormidelníkej tyči a odrazili od brehu. Plavba prebiehala pokojne, k večeru sa spustil hustý dážď, takže prirazili k brehu, kde rozložili táborisko. Povzdychli si nad tým že s

nimi už nie je učený Krakonoš, hlavne za pohodlím jeho magického domèeka. Ráno ich privítala opäť jasná obloha, takže sa nalodili a s bruchami naplnenými len suchou stravou húpali ak osi spestrí jedálnièek. Bushido skúšal loviť holými rukami ryby, ale veľmi sa mu nedarilo. Po nedlhej plavbe zazreli pri brehu rybára, od ktorého za pol zlatky kúpili celý kôš rýb („Ďakujem vzácní páni, mnohokrát Ďakujem, nech vám ťmakuje !“). Bushido uvaril hustú rybaciu polievku a Marduk úspešne vypálil zo zvyšných rýb páchnucu rybaciu pálenku, ktorou poèastoval družiníkov. Plavba pokračovala ešte do neskorého poludnia, kedy skúsený Zidan zbadal v ceste na sútoku riek ha, cez ktorú bolo treba plápreniesť po súši. Kým toto za pomoci svalov Barona, Bushida a Zidana previedli, boli druhovia celí mokrí, takže rozložili oheň a sušili sa. Janette opekala dobroty a údila ryby ktoré Marduk nestihol vypáliť. Na kraj padla noc...

Ráno sa opäť nalodili na plávajúcu splavu a splavili dlhý kus rieky s pekným okolím až na veďer konečne dorazili na dohľad mesta Zazespur. Baron, Zidan a Marduk si pomohli do svojich ťažkých pancierov, Arnie a Janette oprášili svoje plášte, Bushido vyprášil blízku vôňu sa pasúcu srnku a vydali sa k bránam mesta. Pri bránach sa hneď informovali na šenky v prístave a hneď v jednom menom Kotva a plávajúci zakotvili. Objednali si rundu a hlasito sa spýtali či niekto z prísediacich náhodou nepozná muža menom Fuhrer. Odpoveďou im boli len nasupené pohľady osadenstva a šomranie na „cudzích zvedavých odkundesov“.

„Mno tu sa toho asi vypytovaním veľa nedozvieme“ šípila Janette a márne sa snažila upútať pozornosť návštevníkov na svoje poloodhalené nohy.

„Asi sú to bukanieri, tí vraj nemajú radi pekné baby. Ale ja mám !“ žmurkol rýchlo Bushido na Žanetku. Tá len ohrnula pysk a decentne sa napila z kríгла.

Po chvíli popíjania sa k nim nenápadne pritočil nenápadný dobre oblečený mužik na prvý pohľad vyzeral ako námorník, jeho odev bol ale kvalitne ušitý na mieru. Predstavil sa ako Fuhrer a povedal im že ich už oäkáva podľa popisu Vadima Cararasa. Jeho loď Zlatá laď vraj vypláva na more smerom k Cararasovmu útoèisku – Ebonitovej veži o necelý týždeň. Na palube sú vítaní za poplatok 15zl na osobu. Ak by ale dobrodruhovia mali chuť, môžu sa pokúsiť si cestu odpracovať tak, že mu pomôžu získať späť svoj náklad, ktorý mu ulúpila miestna banda bukanierov.

Janette ako prvá súhlasila, jednak s vidinou plavby zadarmo + bonusy k tomu, jednak kvôli namrzeným bukanierom ktorí sa jej hneď sprotivili. Ostaní druhovia tiež prikývli, plavba zadarmo sa im pozdávala a zaháňka už im nevoďala. Fuhrer označil miesto kúsok od mesta - ústie nepoužíwanej kanalizácie, kde sa pravdepodobne skrýva banda bukanírov s jeho nákladom umeleckých diel. Vodca pirátov Azal Jazed je vraj obávaný lupie a jeho poskokovia si teraz dovolili príliš.

Na Arnieho popud Marduk diplomaticky vyjednal s Fuhrerom odmenu za navrátenie jeho nákladu (hlavne akési vzácnej sošky pre dôležitého zákazníka) 18% z hodnoty nákladu plus dopravu na Lantan aj s dopravnými službami na lodiach Fuhrera v miestnych moriach. Pán Fuhrer skrívil tvár „ach, chudákovi chcú zobrať, ja neborák, najprv bukaníri, teraz toto, ja nešťastný !“ zanariekal neúprimne. Marduk si len odfrkol až mu rum z fúzu striekal a Janette sa uškŕnula a ticho zašveholila „...to iste, chudáèik majte flotily lodí,hehe „.

Po získaní presnejších súradníc skrýše bukanierov sa družina bez váhania vybrala za mesto k vstupe do kanalizácie. Po dvoch hodinách skutočne dorazili k veľkému tmavému otvoru, ktorý zodpovedal Fuhrerovmu popisu. Arnie preto neváhal, podporil skupinu kúzlami pre videnie v tme a kým sa ostatní stihli spamäť nedečakavý stratég Baron sa s hlasitým výkrikom s taseňým mečom vrátil dovnútra. Družiníci sa na seba spýtavo pozreli a tiež sa vrhli do otvoru. Naskytl sa im pohľad na desať bukanírov sediacich v strede veľkej miestnosti okolo sudu s rumom. Zjavne pri sude sedeli aspoň od rána, súdiac podľa ich červených oèiek a hlasitého spevu. Ěulý Baron zreval „zahoďte zbrane a niè sa vám nestane !“, na èo bukanieri zareagovali presne opaène – tasili všetko èo mali po ruke, meèe, scimitary aj kuše. To už ale letel do ich stredy presne mierený fireball, výbuch ktorého ich ohlušil a zrejme aj vystrašil. V kúte miestnosti ale vstala od stola mohutnejšia postava, zrejme miestny veliteľ a zreval na svoju bandu „Okamžite sa zoskupte a úúúúúúúúúú !“ na èo bukanieri zjavne pookriali a sami sa vrhali pod ostrie Baronovho a Zidanovho meča. Bushidove päste sa mihali vzduchom, keď tu začali od stien miestnosti priliehať strely z kuší. Bushido pohádavo dve odrazil holou dlaòou a zameral sa na strelcov. Marduk privolal stáp ohòa do najväčšieho hlúèika hrdlorezov a Arnie v rýchlom slede vypálil tri ohnivèe gule. Boj sa zvrhol na masaker, keď Baron rozťínal slabo obrnených protivníkov, až s dostal k ich veliteľovi. Vymenil si s ním krátku sériu rán, èim ho zatlaèil k stene, kde ho pohádavo prebodol. Zidan medzitým dokonèoval krvavý kúpeľ a zrúkol na posledných troch bukanírov „vzdajte sa bukanieri a ušetrite vás okamžitej smrti !“. Pri pohľade na jeho majestátnu postavu v žiarivom brnení bukanieri odhodili meèe, začali sa plaziť v prachu a zobrať oholé životy. Marduks Bushidom pozreli na seba, potom na veľký sud rumu a už nebolo èo riešiť, pustili sa do ochutnávky. Baron sa poèal venovať svojmu obľúbenému muèeniu väzòov, prièom sa z nich Janette snažila dostať informácie o tom èo sú zaè, kto je ich veliteľ a kde sa skrýva. Arnie prehľadal miestnosť, objavil ešte stále starostlivo zabalené umelecké predmety pre ktoré sem prišli, vèetne umeleckej sošky. Paladin Zidan stiahol oèi do úzkych škárok a prehlásil „detekoval som vás len zlo, niet pre vás cesty k svetlu !“ Baronovi nebolo treba viac hovoriť, buchnúť sa na bukanierov len tak sypali. Janette prehľadala pozostatky miestneho vodcu a našla pri òom poverujúci

listinu ktorá ho oprávňovala k regrútovaniu nových členov. Podpísaná bola menom Azal Jazed. Ďarodej Arnie sa po zbežnej prehliadke jaskyne pridal k skupinke popíjajúcej pi sude a vytiahol opäť svoj fisstech. Dokonca aj Bushido odmietol jeho fet, na čo sa Arnie priznal, že ho doma volajú Biela tvár - Pán mlynár a šoupol si riadny oblak bieleho prachu.

Po pár hodinách, keď Janette ešte raz dôkladne prehrabala celú miestnosť (beriem si 20) sa skupina obťažovaná balíkmi a krabicami s umeleckými predmetmi pobrala do mesta k Fuhrerovi. Sud rumu samozrejme vzali sebou. Fuhrer za vrátenie nákladu poľakoval, potvrdil ich dohodu, vyplatil príslušný obnos zlačkov a družina si prenajala pohodlné izby v lepšom prístavnom šenku. Keďže do odchodu Zlatej lane chýbal ešte necelý týždeň, trávili svoj voľný čas rôzne. Bushido s Arniem navštívil Marduka na diabolský plán, ktorý vyžadoval využitie klerikových schopností vyrábať rôzne nápoje, sud rumu a kôpku fisstechu. Po dvoch dňoch viacnásobnej destilácie a ochutnávania Marduk prehlásil že silná mnohokrát prepálená fisstechovica nazvaná Barikový Fisstechový Likér (BFL) je hotová, navyše posvätená paladinom Zidanom a rozdal malé súdky Arniemu a Bushidovi. Baron si medzitým prenajal kovársku dielňu a vyrobil nádherný meč svojmu druhovi v zbrani Zidanovi. Janette zatiaľ preliezala trhoviská a hľadala vzácne premety ktoré by sa jej za morom mohli hodiť.

Konečne nastal deň kedy vyplávali na more. Zlatá loď bola pekná dobre stavaná loď s posádkou asi 30 námorníkov. Prvé dni plavby po istom mori boli ničím nerušené a všetci si ju užívali ako to len šlo. Nič dobré však netrvá večne a keď sa štvrtého dňa na obzore objavili čierne plachty, bolo zrejme, že krutý deň skončil. Kapitán Zlatej lane zvolal posádku, vydal príkazy na vydanie zbraní a družine oznámil, že ide pravdepodobne o bukanierov. Keď sa záhadná loď priblížila, pozrel do svojho okuláru a nasucho prehltoť „zdá sa že nás poctil návštevou samotný Azal Jazed“. Druhovia sa tiež vyzbrojili. Marduk sa pripravil na prove a keď zistil že nepriateľská loď je v dosahu jeho kúzla, nariadil moru v okruhu 60 metrov od nej klesnúť o 25 metrov do hĺbky, čím dúfal vyvolať vodný vír. More sa začalo vzdúvať, ale veľké bolo Mardukove prekvapenie, keď sa po malej chvíli opäť utíšilo. Na palube bukanierskeho korábu zbadal postavu zahalenú v čiernom plášti a začal špiť veľké problémy... Druhovia postrehli že čosi sa zvrátilo a Bushido zakoktal „...predpokladám že s nimi chceme diplomaticky vyjedávať, ehm, vyjedávať“, opravil sa vzápätí. Ďarodej Arnie, výnimočne nesfetovaný sa bleskurýchlo rozhodol, na Bushida zakúzliť kúzlo „le!“ a seba teleportoval na najvyšší sčiežď nepriateľskej lode, ktorá práve spustila paľbu z veľkej balisty na prove. Arnie sa ocitol vysoko v plachtoví nepriateľskej lode a zatiaľ si ho nikto zjavnene všimol. Zhodnotil situáciu pod sebou a odvážne vrhol ohnivú guľu na zadný sčiežď, v doberj viere že tým bukanierska loď stratí schopnosti manévrovania. Fireball síce strohol plachty zo zadného sčiežďa, jej manévrovacie schopnosti oslabil, ale bukanieri boli stále schopní loď ovládať, ba ešte horšie, všimli si záškodníka na sčiežďi. To už na veľkú balistu, ktorá stihla napáchať isté škody na Zlatej lani, dopadol veľký stáň ohňa, ktorý povolal Marduk. Balista aj s obsluhou sa rozletela na kusy. Nešťastný Arnie si všimol pri kormidle obrovského kapitána, zrejme samotného Jazeda a dve postavy ktoré žiarili magickou mocou. Ponad vlny k bukanierkovej lodi ticho plachtil mních Bushido. Lučštníci na oboch stranách napínali svoje luky až k prasknutiu a mraňná šípov preleteli od jednej lodi k druhej.